

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΙΣΗΓΗΣΗ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣI. ΔΙΕΘΝΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

1. Ἡ περίοδος τοῦ διανύουμε χαρακτηρίζεται ἀπὸ μιὰ ἔνταση τοῦ ἀνταγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν δύο ὑπερδυνάμεων, τῶν Η.Π.Α. καὶ τῆς Σοβιετικῆς Ἐνώσεως. Βόλσκόμαστε στὴ φάση τῆς μαχητικῆς συνύπαρξης, ὅπου τίθεται σὲ ἀμειωρήτησὴ ἡ παγκόσμια ἰσορροπία δυνάμεων. Στὰ πλαίσια τῆς μαχητικῆς συνύπαρξης ἀναλαμβάνονται πρωτοβουλίες, ποὺ ἀποσκοποῦν στὴν ἀποσταθεροποίηση τῶν ἐρεισμάτων, στὰ ὁποῖα στηρίζεται ἡ ἀντιπάλῃ ὑπερδύναμη, γέ τοῦτο ὅμως ποὺ νὰ μὴν ὁδηγήσουν σὲ ἀμέση ἀναμέτρησή τους.

Ἡ πολιτικὴ τῆς μαχητικῆς συνύπαρξης ἔχει πάρει σήμερα διαστάσεις ἀπρόβλεπτες καὶ επικύνδυνες. Κι' αὐτὸ ὀφείλεται στὸ νέο ρόλο ποὺ διαδραματίζει ἡ Κίνα ὕστερα ἀπὸ τὴν ἔξοδό της ἀπὸ τὴν ἀπομόνωση. Μὲ τὴν ἔντονη ἀντισοβιετικὴ τῆς πολιτικὴ καὶ τὸν ἐνογκάλισμὸ της μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ, θέτει σὲ κίνδυνὸ τὴ λεπτὴ ἰσορροπία ποὺ διατηρεῖται στὰ πλαίσια τῆς μαχητικῆς συνύπαρξης, καὶ ποὺ μπορεῖ νὰ ὁδηγήσῃ στὸν ἀνοικτὸ ψυχρὸ πόλεμο ἢ καὶ ἐκδήλῃ σὲ γενικὴ ἀναμέτρηση.

2. Τὰ βαρύτερα αἰτίαι τῆς ἀλλαγῆς στὸ κλίμα μεταξὺ τῶν δύο ὑπερδυνάμεων (τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴ φάση τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης στὴ φάση τῆς μαχητικῆς συνύπαρξης) πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν στὴ παγκόσμια κρίση ποὺ διέρχεται τὸ καπιταλιστικὸ σύστημα.

- Ἡ κρίση ποὺ περνᾷ ὁ παγκόσμιος καπιταλισμὸς συνδέεται ἄμεσα μὲ:

- α) τὸ στένισμα τοῦ ὁρίζοντα γιὰ κερδοφόρες ἐπενδύσεις, καὶ
- β) τὸν κλονισμὸ τῶν ἐρεισμάτων τοῦ στῆς χώρες τοῦ τρίτου κόσμου.

Κι' αὐτὸ διαμορφώνει τὸ κλίμα γιὰ μιὰ γενικώτερη ἐπεκτατικὴ

πολιτική του δυτικού καπιταλισμού, που δέν δέχεται τό δοσμέ-
νο παγκόσμιο συσχετισμό δύναμης.

- 'Η επέκτατική πολιτική του δυτικού καπιταλισμού καί πρωταρ-
χικά τών Η.Π.Α. καθορίζεται από τούς νόμους κίνησης του κα-
πιταλιστικού συστήματος στην ύμπεριαλιστική του φάση. 'Η
επέκταση της έπυρροής τών Η.Π.Α. είναι δομικό χαρακτηριστικό
του συστήματος καί αναγκαία προϋπόθεση για την επικυριαρχία
της στό καπιταλιστικό χώρο. 'Η διάχυση του καπιταλιστικού
τρόπου παραγωγής σέ καινούργιες αγορές καί η ένσωμάτωσή τους
στό παγκόσμιο καπιταλιστικό σύστημα είναι απαραίτητη για την
παρατέρα συσσώρευση του κεφαλαίου. 'Η ένσωμάτωση τών νέων
άνορων πρέπει νά έγασφαλίζει τή μεταφορά του κοινωνικού πλε-
ονάσματος από τίς περιφέρειες στις μητροπόλεις του καπιταλι-
σμού. Κάτω που επέβάλλει τή δημιουργία καί στήριξη τών δομών
έκεύων καί μηχανισμών, στις αναπτυσσόμενες χώρες, που έπι-
τρέπουν αύτή τή μεταφορά πλεονάσματος. "Έτσι οί Η.Π.Α. προ-
ωθούν, στηρίζουν ή επέβάλλουν πολιτικοστρατιωτικές δομές,
που έγγυώνται τήν έκμετάλλευση τών χωρών τής περιφέρειας.
Μετά όμως από τήν ήττα τους στό Βιετνάμ, οί Η.Π.Α. στηρίζον-
ται λιγώτερο στην άμεση παρουσία τους καί περισσότερο στη
δημιουργία ύπούμπεριαλιστικών σταθμών.

- 'Η επέκτατική αύτή πολιτική του ύμπεριαλισμού προκαλεί τήν
αντίδραση της Σοβιετικής "Ενώσης που άποσκοπεύ στό νά συντη-
ρήσει καί ενισχύσει τή θέση της στόν παγκόσμιο συσχετισμό
δύναμης. 'Η ενίσχυση της θέσης της Σοβιετικής "Ενώσης στό
παγκόσμιο επίπεδο είναι απαραίτητο στοιχείο για δύο λόγους:

α) για νά διατηρήσει τήν ήγεμονία της στό χώρο της 'Αν. Εύ-
ρώπης, καί

β) για ν'αντιμετωπίσει τόν όξύτατο ανταγωνισμό της Κίνας.

Καί τά δύο είναι απαραίτητα για τή διατήρηση της έσωτερικής
κοινωνικο-οικονομικής της δομής.

'Ο ανταγωνισμός μεταξύ Κίνας καί Σοβιετικής "Ενώσης άπορρέει
σ'ένα μέτρο από τό διαφορετικό τρόπο ανάπτυξης, που οί δύο
αύτές χώρες άκολούθησαν καί συνδέεται άμεσα μέ τή πρόθεση
κάθε μιās νά άποτελέσει τήν ήγεμονική δύναμη στό παγκόσμιο
σοσιαλιστικό στρατόπεδο.

3. Συνοπτικά μπορούμε να επισημάνουμε τις παρακάτω εξελίξεις στο Διεθνή χώρο:

α) Σε παγκόσμια κλίμακα έχει ήδη παγιωθεί ένας άξονας με τερματικά δυναμική εξέλιξεων. Είναι η σύγκρουση ανάμεσα στον ιμπεριαλισμό και στα έθνικοαπελευθερωτικά κινήματα του Τρίτου Κόσμου (Ν.Α. 'Ασία, Μέση 'Ανατολή, 'Αφρική και Λατινική 'Αμερική), σύγκρουση που προωθεί τον αγώνα των λαών αυτήν των χωρών για την αποδέσμευσή τους από τα οικονομικά και πολιτικοστρατιωτικά δεσμά, που τους έχει επιβάλλει ο ιμπεριαλισμός στα πλαίσια της νεοαποικιακής στρατηγικής του. Οι επιτυχίες των έθνικοαπελευθερωτικών κινήματων ενισχύουν άμεσα τον χώρο των αδέσμευτων. Σε πολλές όμως περιπτώσεις η βοήθεια που προσφέρει η Σοβιετική Ένωση, έχει σαν αποτέλεσμα να προσδένονται σ' ένα μέτρο οι χώρες αυτές στο "προστατευτικό" σύστημα της Σοβιετικής επιρροής (π.χ. 'Αγκόλα, Αίθιοπία).

β) Μια τάση για αποσταθεροποίηση της Σοβιετικής Ένωσης στο Βαλκάνια και στο 'Ανατολικό μπλόκ. 'Ιδιαίτερα χαρακτηριστική είναι η στάση της Ρουμανίας που μπορεί να ενθαρρύνει τις δυνάμεις που υψόχουν σ' άλλες χώρες της 'Αν. Ευρώπης, για μια διασπορά τους σ' όλοσμένα τουλάχιστον ζητήματα όπέναντι στη Μόσχα.

Έπύ πλέον η επίσκεψη του Προέδρου της Κίνας στη Γιουγκοσλαβία και Ρουμανία -χώρες που οι σχέσεις τους για διαφορετικούς λόγους παρουσιάζουν ^{προβλήματα} με τη Σοβιετική Ένωση- ενισχύει την τάση για αποσταθεροποίηση της Σοβιετικής Ένωσης σ' αυτή την περιοχή.

γ) Η προσέγγιση Κίνας και Η.Π.Α. περικλείει κινδύνους για μια γενικότερη αναμέτρηση. Οι Η.Π.Α. επιδιώκουν να χρησιμοποιήσουν τον όξυτατο ανταγωνισμό μεταξύ Σοβιετικής Ένωσης και Κίνας για να προωθήσουν τους δικούς τους στόχους. Μια πολιτική που αποδεικνύεται επικίνδυνη, γιατί οδηγεί σε κινήσεις αντιπερισπασμού, που προκαλούν ή ενθαρρύνουν τοπικές αναμετρήσεις με απόβλεπτες συνέπειες. Καθοριστικός παράγοντας για τη προσέγγιση αυτή ήταν η αλλαγή πορείας της Κίνας, μετά το θάνατο του Μάο, τόσο

στην έσωτερική διαδικασία ανάπτυξης της χώρας, όσο και στον τομέα της έξωτερικής τους παρουσίας. Στρατηγικός στόχος της καινούριας πορείας φαίνεται να είναι η εξέλιξη της σε μια τρίτη υπερδύναμη, που θα στηρίζεται πέρα από το ανθρώπινο δυναμικό της, σε μια οικονομική, τεχνολογική και στρατιωτική ανάπτυξη, που να μπορεί ν' ανταγωνιστεί τις άλλες δυο μεγάλες δυνάμεις.

Οι Η.Π.Α. εύνοούν το "άνοιγμα" της Κίνας, για να εκμεταλλευθούν την απέραντη αγορά προϊόντων, που ανοίγεται στο Δυτικό κερσόλαο, για να προωθήσουν τους δικούς τους στόχους και να ενισχύσουν τη διαπραγματευτική τους θέση παρεμβαίνοντας ενεργά στη Σινο-Σοβιετική διένεξη. Πιέζουν έμμεσα με τον τρόπο αυτή τη Σοβ. Ένωση να χαλαρώσει την έπυρροή της στη Ν.Α. Ασία και την Αφρική, όπου αναμφισβήτητα έχει σημειώσει επιτυχίες.

δ) Η συμφωνία ειρήνης της Κίνας με την Ιαπωνία και την προσέγγισή της με τις Η.Π.Α. έθεσε τα θεμέλια για έναν άξονα Κίνας-Ιαπωνίας- Η.Π.Α., με στόχο την ανακοπή της σοβιετικής έπυρροής στη Ν.Α. Ασία. "Άμεση αντίδραση σ' αυτό ήταν η επέμβαση του Βιετνάμ στη Καμπότζη, που οδήγησε στην άμεση είσβολή της Κίνας στο Βιετνάμ. Κάτω που δημιούργησε άμεσο κίνδυνο για τη πογκόσμια ειρήνη. Η κατάσταση στη χερσόνησο της Ινδοκίνας αποτελεί μια συνεχή απειλή για μια γενικότερη σύρραξη.

ε) Μέσα στα περιθώρια κίνησης, που επέτρεπε η αποδοχή της μαχητικής συνύπαρξης, η Σοβιετική Ένωση έχει να επιδείξει αρκετές επιτυχίες. Αντίθετα οι Η.Π.Α. έχουν να επιδείξουν από την εποχή της ήττας τους στο Βιετνάμ, μια σειρά από στοατηνικές όποτυχίες σε παγκόσμια κλίμακα, με αποκορύφωμα την πτώση του αμερικανόδουλου καθεστώτος του Σάχη. Οι πρωτοβουλίες τους στο χώρο της Μ. Ανατολής δεν μπορούν παρά περιορισμένα αποτελέσματα να αποδώσουν στις Η.Π.Α., όσοι κατά της συμφωνίας Αιγύπτου - Ισραήλ έχουν ξεγεραθεί ακόμα και συντηρητικά Αραβικά καθεστώτα (Ιορδανία - Σαουδ. Αραβία). Η όπλοποχώρηση όμως της ιμπεριαλιστικής πορείας των Η.Π.Α. περικλείει έντονα τον κίνδυνο μιας παραπέρα δξυνσης ή και υπέρβασης των

"κανόνων" τῆς μαχητικῆς συνύπαρξης ἀπὸ μέρους τους, συν-
νόμενο πού τονίζει ἡ ἐνίσχυση τῶν διπλοπολεμικῶν θέσεων
στὶς ἡγετικές ομάδες τῶν Η.Π.Α. Πάντως, παρὰ τίς ὁποιεσ-
δήποτε ἐπιουλᾶξεις καὶ ἀμφισβητήσεις, ρασικό ρόλο στὴ
διατήρηση τοῦ κλίματος τῆς μαχητικῆς συνύπαρξης, διαδρα-
ματίζει καὶ ἡ πορεία τῶν διαπραγματεύσεων γιὰ τὸν περιο-
ρισμὸ τῶν στρατηγικῶν ὅπλων (ΣΑΔΤ II).

ζ) Τὸ πλὸ σημαντικό γεγονός τῆς περιόδου αὐτῆς εἶναι χωρὶς
ἀμφισβολία, ἡ ἀνατροπὴ τοῦ σπουδαιότερου στοιχείου τοῦ
ἱμπεριαλισμοῦ στὸ χῶρο τῆς Μ. Ἀνατολῆς, τοῦ καθεστώτος
τοῦ Σάχη, καὶ ἡ ἀνοδος στὴν ἐξουσία τῶν ἀντιἱμπεριαλι-
στικῶν λαϊκῶν δυνάμεων. Ἡ ἀνατροπὴ αὐτὴ παύσκει ἀκόμα
μεγαλύτερη σημασία, γιατί ἀποτελεῖ, μετὰ τὸ Βιετνάμ, τὴ
μεγαλύτερη νίκη κατὰ τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ σὲ παγκόσμια κλί-
μακα.

Ὁ ἀγὼνας τοῦ Περσικοῦ Λαοῦ εἶναι ἀγὼνας ἐθνικοαπελευθε-
ρωτικός καὶ ἀντιἱμπεριαλιστικός. Ὁ ἔντονος θρησκευτικός
χαρακτήρας πού πῆρε ἡ Περσικὴ ἐπανάσταση, ἦταν ἀκριβῶς
ἡ ἰδεολογικὴ ἐκείνη ἔκφραση, πού ἐνοποίησε σὲ μεγάλο βαθ-
μὸ τὰ πραγματικὰ αἶτια πού ἦταν ἐθνικά, πολιτικά καὶ οἰ-
κονομικά. Ὅπωςδήποτε ὅμως ἡ ἀφύπνιση τοῦ Ἰσλάμ μπορεῖ
νὰ παύσει σημαντικό ρόλο τόσο στὶς ἐσωτερικὲς ἐξελίξεις
τῆς Περσικῆς ἐπανάστασης, ὅσο καὶ στὴν ἰσορροπία τῶν
Μουσουλμανικῶν καθεστώτων τῆς περιοχῆς. Εἶναι ἰδιαίτερα
σημαντικὸ γιὰ τὴν πορεία τῆς Περσικῆς ἐπανάστασης, ὁ
ἀντιἱμπεριαλιστικός ἀγὼνας τῆς νὰ βασιθεῖ πάνω σὲ εὐρύ-
τερες συμμαχίες λαϊκῶν τάξεων καὶ στρωμάτων, πού θὰ πα-
γλωθοῦν μέσα ἀπὸ κατάλληλες οἰκονομικὲς καὶ πολιτικὲς
ἐπιλογές. Μέσα στὰ ὅρια πλαίσια ἡ ἰσλαμικὴ ἰδεολογία
πού στὴν πρώτη φάση τοῦ ἀγῶνα ἔκφρασε τὰ ἀντιἱμπεριαλι-
στικὰ αἰσθήματα τῶν μαζῶν, θὰ πρέπει νὰ πάρει ἕνα τέτοιο
κοινωνικὸ καὶ δημοκρατικὸ περιεχόμενο, πού νὰ ἀνταποκρι-
θεῖ τόσο στὴ σημερινὴ κοινωνικὴ πραγματικότητα τῆς χώ-
ρας, ὅσο καὶ στὸ ἐληθινὸ νόημα τῶν λαϊκῶν ἀγώνων.

Ἀνεξάρτητα ὅμως μέ τοὺς στόχους καὶ τὴν πορεία πού θὰ
ἀκολουθήσει ἡ ἰσλαμικὴ ἐπανάσταση, ἀπέδειξε ὅτι ὅσο κι'
ἂν εἶναι ἀσυνεπὴς ὁ στρατιωτικὸς ἐξοπλισμὸς καὶ ἡ κη-

δεμονία των Η.Π.Α. σε μία χώρα, δεν μπορεί ν' ανακόψει τη λαϊκή θέληση για έθνική ανεξαρσία και λαϊκή κυριαρχία.

Με την επικράτηση της επανάστασης στη Περσία, ο συσχετισμός δύναμης έχει ανατραπεί και όχι μόνον στο χώρο της Μ. 'Ανατολής.

Άμεση ενέργεια των Η.Π.Α. στο χώρο της Μ. 'Ανατολής είναι η προώθηση κάποιου νέου περιφερειακού άμυντικοῦ συμφώνου στην περιοχή. Μέσα στο πλαίσιο αυτό προβλέπεται τόσο η οικονομική ενίσχυση του Σαντάτ, όσο και η στρατιωτική ενίσχυση του καθεστώτος της Σαουδικής 'Αραβίας.

Οι έφευξες αυτές ταυτόχρονα δύνουν και μία ιδιαίτερη σημασία στο χώρο της 'Αν. Μεσογείου και κατά συνέπεια στο Λίβανο. 'Η Κύπρος, η 'Ελλάδα και κυρίως η Τουρκία, γίνονται ιδιαίτερα εύαισθητες περιοχές για τη Δύση, και πιθανού αποδέκτες του συστήματος των βάσεων της Περσίας.

- η) 'Η προτίμηση του ιμπεριαλισμού προς την Τουρκία, για τον ειδικό ρόλο που μπορεί νά διαδραματίσει στην περιοχή, ενισχύεται σημαντικά από τις έφευξες στην Περσία, για δύο βασικούς λόγους: Πρώτον, έχει έκτεταμένα σύνορα με τη Σοβ. Ένωση, ελέγχει τὰ στενά και αποτελεί δίοδο προς την περιοχή των πετρελαίων της Μ. 'Ανατολής. Δεύτερο, περνάει μία μεγάλη οικονομική, κοινωνική και πολιτική κρίση. Όλα αυτά επεβάλλουν την με κάθε τρόπο υποστήριξη της Τουρκίας από τη Δύση, γιατί θά ήταν ανεπανόρθωτο πλήγμα ή απώλεια ενός άλλου υποϊμπεριαλιστικού σταθμού στην περιοχή. 'Η συνάντηση της Γουαδελούπης, έπρεσήμενε άκριβως και προγραμματίσε την οικονομική και στρατιωτική ενίσχυση της Τουρκίας. Και είναι άκριβως η Δυτ. Γερμανία, που ανέλαβε νά υλοποιήσει την είσήνηση του Κάρτερ, με την χορήγηση οικονομικής βοήθειας και την παγούνηση των τουρκικών χρεών.

'Από την ελληνική άρχουσα τάξη καλλιεργείται έπιδέξια ή ψευδαίσθηση, ότι η βοήθεια των Η.Π.Α.-Ε.Ο.Κ. και ΝΑΤΟ στην Τουρκία, θά την ανόγκασε νά κάμει "παρεχωρήσεις"

στό Αίγαίο και στην Κύπρο. Όμως η ένισχυση και η με κάθε μέσο στήριξη της Τουρκίας έχει καθοριστική σημασία για τις επιλογές του ιμπεριαλισμού, και μέσα στα πλαίσια αυτά οι πιέσεις θα άσκηθούν προς το μέρος της Ελλάδας, για μια συνολική "τοκτοποίηση" των εκκρεμοτήτων της επανόδου στο στρατιωτικό ΝΑΤΟ, του Αιγαίου, του Κυπριακού, των Αμερικανικών βάσεων στην Ελλάδα.

II. ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΜΑΣ ΘΕΜΑΤΑ ΣΤΗ ΚΡΙΣΙΜΗ ΟΔΟ

4. Κάτω από τις συνθήκες αυτές, όπως επανεξιλημμένο έχει από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. επισημανθεί, διαμορφώνεται μια κρίσιμη περίοδος στην πορεία των εθνικών μας θεμάτων.

Μια περίοδος που θέτει επί τάπητος την ενσωμάτωση της χώρας μας στο νέο συνολικό συσχετισμό, όπως διαμορφώνεται στην περιοχή. Και έχει αυτή η ενσωμάτωση κύριες επιλογές:

- Την ένταξη της χώρας μας στην Ε.Ο.Κ., που θα ενισχύσει τις σχέσεις εξάρτησης της χώρας μας από το μητροπολιτικό κέντρο της Δύσης και θα επεκτείνει τον περικορρευτικό χαρακτήρα της κοινωνίας μας.
- Ίκανοποίηση της τουρκικής αξίωσης για συνεκμετάλλευση του Αιγαίου, καθώς και υποστήριξη των αξιώσεων στον έναέριο χώρο του και υποκίνηση και στήριξη της τουρκικής προπαγάνδας για "μελλονδότες" και "ζωτικό χώρο". Το "σχέδιο" Χαϊλή για στρατιωτικό έλεγχο του Αιγαίου και περικορρευτικό της ζωής έλεγχου σε 6 μύλια δείχνει καθαρά τους στόχους των ΗΠΑ. Την στρατιωτική διχοτόμηση θα ακολουθήσει η οικονομική και η πολιτική με τελικό πάντα στόχο την οριστική διχοτόμηση του.
- Την δημιουργία στην Κύπρο ενός ή δύο μικρών και ανίσχυρων κρατιδίων (Μπαντουσανοποίηση), που θα έχουν μόνο κατ'ένομα εθνική υπόσταση, αλλά στην πράξη θα αποτελούν μια έλεγχομενη απόλυτη από τον ιμπεριαλισμό στρατιωτική βάση. Οι τελευταίες προσπάθειες, όπως σάνηκε από τις δηλώσεις Ντεκιάς, στόχο έχουν όχι την εξεύρεση λύσης αλλά την διάσπαση του έσωτερικού μετώπου των Ελληνοκυπρίων και την προετοιμασία του κλίματος για μια λύση που θα ικανοποιεί τα συμφέροντα των ΗΠΑ και του ΝΑΤΟ.
- Την αποκατάσταση της ενότητας στη νοτιοανατολική πτέρυγα του ΝΑΤΟ όχι μόνο με την επανένταξη στο στρατιωτικό σκέλος, αλλά και με την ουσιαστική ΝΑΤΟΠΟΙΗΣΗ όλων των θεμάτων που απασχολούν τη χώρα μας.
- Τη μετατροπή του εθνικού μας χώρου σε όπλοστόχο των Αμερικανών και του ΝΑΤΟ μέσα από την αύξηση των βάσεων και

- τόν πολλαπλασιασμό τους.
5. Καί γίνεται ιδιαίτερα κρίσιμη ἡ πορεία τοῦ ἔθνους καί τοῦ λαοῦ μας, μέ τή δοσμένη ιστορική ἐπιλογή τῆς ἀρχουσας τάξης καί τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς τῆς Λεξιᾶς. Μιά πολιτική ποῦ ἔχει μόνο δέν θέλει καί δέν μπορεῖ ἄρνηθεῖ αὐτή τήν ἐνσωμάτωση, ἀλλά συναινεῖ, ἐπιδιώκει καί ὑλοποιεῖ μέσα ἀπό τό πλέγμα τῆς ἐξάρτησης τήν ὁλοένα μεγαλύτερη δορυφοροποίηση τῆς πατρίδας μας.

Πάνω σ' αὐτή τήν καθοριστική ἐπιλογή ἔγινε ἐδρασηθεῖ τό δόγμα τοῦ "ἀνήκομεν εἰς τήν Δύσιν" καί χαράσσονται οἱ ἐπὶ μέρους κατευθύνσεις καί παίρνονται οἱ ἀποφάσεις.

III. Η ΕΝΤΑΞΗ ΣΤΗΝ Ε.Ο.Κ.

6. Ἡ ἐπίσημη ὑλοποίηση τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς, ποῦ ἐκφράζεται συνοπτικά ἀπό τό δόγμα "Ἀνήκομεν εἰς τήν Δύσιν", ὁλοκληρώθηκε τό χρόνο ποῦ πέρασε μέ τή συμφωνία τῆς ἔνταξης τῆς χώρας μας στήν Ε.Ο.Κ. Μέ τή συμφωνία αὐτή ἡ ἐπιλογή τῆς ἀρχουσας τάξης τῆς χώρας μας, μέ ἐπιλογή ταξική, εἶχε γιά στόχο τήν ἐνίσχυση τῆς δικῆς τῆς ἐπικυριαρχίας ποῦ λίσθάνεται νά κλονίζεται καθημερινά.

Ἡ Ἑλλάδα ἀποτελεῖ σήμερα μέ ἀπεριεργασμένη ἐξαρτημένη χώρα. Ὁ τύπος τῆς ἐκβλομηχάνωσης ποῦ ἐπιβλήθηκε, ὁδήγησε σέ μέγαν ἀνάπτυξη τῶν διάφορων τομέων τῆς οἰκονομίας. Ἡ ἐκβλομηχάνωση τῆς χώρας μας, στό βαθμό ποῦ εἰς νῦν, δέν κατευθύνθηκε σωστά καί προγραμματισμένα μέ γνώμονα τά συμφέροντα τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, ἀλλά μέ βάση τή μεγιστοποίηση τοῦ κέρδους τοῦ ἔθνους καί ντόπιου κεφαλαίου.

Ὁ τύπος τῆς ἐκβλομηχάνωσης αὐτῆς ὁδήγησε στή δημιουργία ἑνός σχετικῶς ἐκσυγχρονισμένου ἀστικοῦ τομέα, καί στή διατήρηση ἑνός παραδοσιακοῦ ὀργανωμένου καί ὑπανόπτου ἀγροτικοῦ τομέα. Οὐσιαστική συνέπεια ἦταν ἡ μετακίνηση τοῦ πληθυσμοῦ τῆς ὑπαίθρου πρὸς τά ἀστικά κέντρα, ιδιαίτερα τήν Ἀθήνα, ποῦ στεροῦνται τῆς κατάλληλης παραγωγικῆς ὑποδομῆς γιά τήν ἀπασχόλησή του. Ἐπακόλουθο ἦταν ὁ παρσιτισμός, ἡ διεθνὴς τοῦ τρίτογενῆ τομέα καί ἡ μετανάστευση στίς χώρες τῆς Δ. Εὐρώπης καί κυρίως στή Δ. Γερμανία.

Τό ἐλληνικό κεφάλαιο γιά νά ἐξασφαλίσαι τά προνόμιά του ποῦ μόνο αὐτός ὁ τύπος τῆς ἐξαρτημένης ἀνάπτυξης τοῦ ἐξασφαλίζει, ἐπιδίωξε τήν μόνιμη καί θεσμοθετημένη ὑπαγωγή του στό ξένο μονοπωλιακό κεφάλαιο τῆς Δύσης. Καί τήν ταξική αὐτή ἐπιλογή

πού μόνο τὰ συμφέροντα τοῦ κεφαλαίου ἐγγιᾶται, προσπαθεῖ ἡ ἄρχουσα τάξη νὰ τὴν παρουσιάσει σὰν συμφέρον τοῦ "Ἐθνους.

"Ὅπως εἶναι φανερό, ἡ ἔνταξή μας στὴν Ε.Ο.Κ. θὰ ὀδηγήσει στὴν ἐπιδείνωση τῆς ἐσωτερικῆς ἀνισότητος καὶ ἀποδυνάμωσης τῆς οἰκονομικῆς μας ἀνάπτυξης. Οἱ οἰκονομικὲς καὶ κοινωνικὲς ἀντιθέσεις θὰ ὀξυνθοῦν καὶ θὰ ὁλοκληρωθεῖ ἡ ἐξάρτηση τῆς χώρας μας ἀπὸ τὰ μητροπολιτικὰ κέντρα τοῦ καπιταλισμοῦ, μὲ συνέπεια τὴν παρὰ τὴν ὑπονόμευση τῆς ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας.

Μὲ τὴν ἔνταξή μας στὴν Ε.Ο.Κ. οἱ προτροπὲς καὶ ὑποδείξεις τῶν Δυτικῶν "Συμμάχων" μας ἀποτελοῦν δεσμευτικὸ χαρακτηριστῆρα, ἀποῦ τὰ κέντρα λήψης ἀποφάσεων μετατίθενται στὶς Βουξέλλες.

Ἡ παρουσία τῶν Η.Π.Α. στὴν Ε.Ο.Κ. εἶναι καταλυτικὴ. Οἰκονομικὰ στοὺς τομεῖς ὑψηλῆς τεχνολογίας -τοὺς πρὸ σημαντικοὺς- ἡ Ε.Ο.Κ. ἐλέγχεται πλήρως ἀπὸ τὸ ἀμερικάνικο κεφάλαιο. Πολιτικὰ ἡ Ε.Ο.Κ. ἀποτελεῖ συμπλήρωμα καὶ μέσο κάλυψης καὶ προώθησης τῆς πολιτικῆς τῶν Η.Π.Α. Ἀμυντικὰ, τὸ ΝΑΤΟ θὰ ἀποτελεῖ σταθερὰ στὸ μέλλον τὸν προστατευτικὸ μανδύα τῆς Δυτ. Εὐρώπης καὶ εἶναι φανερό ποιοὺς ἐξουσιάζει τὸ ΝΑΤΟ. Γιὰ τοῦτο ἡ ἔνταξη στὴν Ε.Ο.Κ. θὰ σημάνει ὑπονόμευση τῆς ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐδαφικῆς μας ἀκεραιότητος. Ἡ περίοδος μέχρι νὰ ὁριστικοποιηθεῖ ἡ ἔνταξη (1-1-1981) θὰ εἶναι περίοδος "διευθέτησης" καὶ "ἐπίλυσης" τῶν ἐθνικῶν μας θεμάτων σύμφωνα μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ.

Τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἔχει καθήκον, σὲ ὅποιο βαθμὸ ὑποκειμενικὲς καὶ ἀντικειμενικὲς δυνατότητες τὸ ἐπιτρέπουν, νὰ ἐνημέρωσει τὸ λαὸ γιὰ τὸ ρόλο τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ γιὰ τὶς ἐπιπτώσεις ἀπὸ τὴν ἔνταξη, τόσο στὴν πορεία τῆς χώρας μας γενικότερα, ὅσο καὶ στὶς ἐπὶ μέρους τάξεις καὶ στρώματα τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ.

Τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. δέν θεωρεῖ τὴν ἐπικύρωση τῆς συμφωνίας ἀπὸ τὸ Κοινοβούλιο, σὰν πρῶτη ἐκκωστικὴ πρᾶγματικὴ θέληση τοῦ ἐργαζόμενου ἐλληνικοῦ λαοῦ. Γιὰ μιά τόσο σοβαρὴ ἐπιλογή ἀπαιτεῖται δημοψήφισμα ἀδυσβλητο, πού θὰ γίνεи ὕστερα ἀπὸ δημοκρατικὸ διάλογο καὶ πλήρη ἐνημέρωση τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ. Καὶ τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωση ὅταν, ἐκφράζοντας τὴν λαϊκὴ ἐντολή, ἀνερεῖ στὴν ἐξουσία, νὰ διεξάγει ἕνα ἀδυσβλητο δημοψήφισμα. Καὶ εἶναι σὺν ουρο, ὅτι ἔπειτα ἀπὸ μιά πλήρη

καὶ σωστή ἐνημέρωση πᾶν ὁδὸ τῆς Ε.Ο.Κ. καὶ τὶς ἐπιπτώσεις τῆς ἔνταξης, ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ἂν ἐποφασίσαι συνειδητὰ γιὰ μιὰ ἐθνικὰ ἀνεξάρτητη καὶ οἰκονομικὰ αὐτοδύναμη πορεία τῆς χώρας μας.

Ἡ θέση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιὰ τὴν ἔνταξη δὲν σημαίνει ὅτι ἐπιδιώκει τὴν ἀπομόνωση τῆς χώρας, ἢ ὅτι κινεῖται ἀπὸ "ἀντιευρωπαϊκὰ" αἰσθήματα. Τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ὅμως κάνει τὴν ἐπιλογὴν ὅτι στὴν παγκόσμια οἰκονομικὴ δομὴ θὰ πρέπει νὰ συμμετάσχουμε σὰν αὐτοδύναμη καὶ ὁλοκληρωμένη οἰκονομία, καὶ ὅχι σὰν περιφερειακὴ καὶ ἐξαρτημένη.

Ἡ χώρα μας εἶναι τουτόχρονα Εὐρωπαϊκὴ, Βαλκανικὴ, Μεσογειακὴ καὶ θὰ πρέπει νὰ ἀναπτύξουμε ἰσότιμες σχέσεις τόσο μὲ τὴν Εὐρώπη, Δυτικὴ καὶ Ἀνατολική, ὅσο καὶ μὲ τὶς χώρες τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Μεσογείου. Γιὰ τὸ λόγο αὐτό τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ὑποστηρίζει τὴν ἄποψη ὅτι οἱ οἰκονομικὲς σχέσεις μὲ τὴν Ε.Ο.Κ. πρέπει νὰ βασισταθοῦν σὲ μιὰ εἰδικὴ συμφωνία, ποὺ θὰ ἐξασφαλίζει τὰ συμφέροντα τῆς χώρας μας. Ἡ συμφωνία ποὺ θὰ διασφαλίσαι τὸν ἐθνικὸ προγραμματισμὸ καὶ τὴν αὐτοδύναμη ἀνάπτυξη τῆς ἐλληνικῆς κοινωνίας.

IV. ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

7. Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἡ μεγάλη οἰκονομικὴ κρίση τῆς Δύσης ἔχει τὶς ἐπιπτώσεις της καὶ στὴ χώρα μας.

Τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ αὐτῆς τῆς κρίσης ποὺ ἐκδηλώνεται μὲ ὁλοένα αὐξανόμενο ρυθμὸ εἶναι:

- ἡ στασιμότητα τῶν ἐπενδύσεων
- ὁ πληθωρισμὸς
- τὸ ἔλλειμα τοῦ ἐμπορικοῦ ἰσοζυγίου, καθὼς καὶ τοῦ ἰσοζυγίου τρεχοῦσων συναλλαγῶν.

Ἡ στασιμότητα τῶν ἐπενδύσεων ἀποτελεῖ δομικὸ χαρακτηριστικὸ τῆς Ἑλληνικῆς οἰκονομίας. Εἶναι γεγονὸς ὅτι ἡ μεγάλη οἰκονομικὴ κρίση ποὺ μαστίζει τὴ Δύση, μὲ κύρια χαρακτηριστικὰ τὴ στασιμότητα τῶν ἐπενδύσεων καὶ τὴ μεγάλη ἀνεργία, ἔχει τὶς προεκτάσεις της καὶ στὴν Ἑλλάδα. Ἡ κρίση ὅμως αὐτὴ, σὲ μιὰ περιφερειακὴ χώρα ὅπως ἡ δική μας, εἶναι καὶ βαθύτερη καὶ μεγαλύτερης διάρκειας. Γι' αὐτό, παρὰ τὰ σκανδαλώδη

κίνητρα που παραχωρεί η Κυβέρνηση στο κεφάλαιο, ή κρίση δεν πρόκειται να αντιμετωπιστεί, γιατί αποτελεί σύμφορο και σύνοδρομο της εξαστημένης κι' ανισομερούς ανάπτυξης.

Ο πληθωρισμός είναι το πιο άμεσο και κρίσιμο κοινωνικοοικονομικό πρόβλημα της χώρας μας, γιατί αποτελεί μηχανισμό ανακατανομής του εισοδήματος σε βάρος των ασθενέστερων τάξεων.

Ο ρυθμός του πληθωρισμού στην Ελλάδα είναι σημαντικά υψηλότερος του αντίστοιχου των ευρωπαϊκών χωρών και πιο ειδικά των χωρών της Ε.Ο.Κ.

Η αλματώδης αύξηση του επίσημου τιμολογίου προβλέπεται να ξεπεράσει το 20% το 1979, δεύχνει ότι πρόκειται για πληθωριστική έκρηξη. Ένα τμήμα του πληθωρισμού είναι εισαγόμενο, οφείλεται δηλ. στις ισχυρές ανατιμήσεις εισαγομένων πρώτων υλών (κυρία στο πετρέλαιο) και στην συνεχιζόμενη υποτίμηση της δραχμής. Αλλά πρέπει να δημεύσουμε ότι οφείλεται και στα υπέρτοκα κέρδη του πραγματοποιούν οι εισαγωγείς.

Κύρια όμως η πληθωριστική διαδικασία είναι εσωτερικό φαινόμενο της ελληνικής οικονομίας. Η ισχυρή θέση που κατέχουν τα μονοπωλιακά συγκροτήματα στην ελληνική οικονομία, τους δίνει την δυνατότητα να αναπτύσουν μια δυναμική πληθωριστικού κέρδους (διαμορφώνουν δηλ. ανεξέλεγκτα τιμές, που όχι μόνο καλύπτουν την αύξηση του κόστους παραγωγής, αλλά και οδηγούν σε θεαματικά υπερέκδοτα). Λέσμια των ταφικών της συμφερόντων και της ταύτισης της με το μεγάλο κεφάλαιο, η Κυβέρνηση της δεφίσε ακολουθεί μια πολιτική αντιμετώπισης του πληθωρισμού, που στηρίζεται στην συμπίεση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζόμενων, ενώ ταυτόχρονα ενισχύει τις χαριστικές παροχές προς το μεγάλο κεφάλαιο ("κίνητρα").

8. Πιστή στην εφαρμογή της γραμμής του σύταρχικού "έκσυγχρονισμού" η Κυβέρνηση της Ν.Δ. επιδόθηκε στο κτίσιμο του μονοκομματικού της κράτους. Κύριος στόχος της Ν.Δ. είναι να δημιουργήσει θεσμικά και νομικά πλαίσια, που θα έφυτρητούν τις νέες ανάγκες των μονοπωλίων και που θα διασφαλίζουν την καταστολή των λαϊκών ανώνων και διεκδικήσεων, περιορίζοντας με αυτόταρχικό τρόπο την ενεργό συμμετοχή του πολύτη στη δημόσια ζωή.

Γι' αυτό θωράκισε και θωρακίζει το κράτος της δεφίσε με νομοθε-

τήματα, που περιορίζουν άσυνκτικῶς τὴ δημοκρατία καὶ ἀποσκοποῦν στὸν ἔλεγχο τῶν κρίσιμων θεσμῶν (330 καὶ 3239 ἀντιεργατικὸ πλέγμα, νόμοσχέδιο γιὰ τοὺς συνεταυρισμούς, νόμοι 673 γιὰ ὁδημοσίους ὑπ᾿ ἀλλήλους καὶ 815-576 γιὰ τὴν παιδεία, τρομοκρατικὸ, ἀντισυνδικαλιστὴν κ.λ.π.).

Γι' αὐτὸ χρησιμοποιοῦν τὰ μαζικὰ μέσα ἐνημέρωσης καὶ τὸν ἀστυκὸ τύπο, γιὰ νὰ διαστρεβλῶναι τὴν ἀλήθειαν, νὰ παραποιεῖ καὶ νὰ ἀποσιωπᾷ τὶς ἀπόψεις καὶ τὶς θέσεις τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολίτευσης. Γι' αὐτὸ κατασυκοφαντεῖ, ἀλλοιῶναι τὸ περιεχόμενον καὶ ὑπονομεύει τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μαζικῶν λαϊκῶν κινήματων. Καὶ ὅλα αὐτὰ:

- α) Γιὰ νὰ ἀδρανοποιήσῃ καὶ νὰ παραμερίσῃ τὶς λαϊκὰς δυνάμεις, καθὼς καὶ νὰ ἐνσωματώσῃ τοὺς ἀγωνιστικοὺς - διεκδικητικοὺς στόχους τοῦ στή. λογικῆ τοῦ συστήματος.
 - β) Γιὰ νὰ ἀκομονῶσῃ τὸ μαζικὸ - διεκδικητικὸ κίνημα στὴ δουλειά, τὴ μόρφωση καὶ τὸ πολιτισμὸ, πρὸς εἶναι ὁ ἀνασχετικὸς παράγοντας στὰ σχέδια τῆς Δεξιᾶς καὶ καθοριστικὸς μοχλὸς δημιουργίας συσχετισμῶν δύναμης καὶ στήριξης τῆς ἀλλαγῆς.
 - γ) Γιὰ νὰ καθελῶσῃ τὶς πολιτικὰς ἐξελίξεις στὰ πλαίσια κυριαρχίας τῆς Ν.Δ. καὶ στὰ ὅρια συνσχῆς τῆς ἀστυκῆς τάξης. Ἡ προσπάθεια αὕτη προωθεῖται μὲ πολιτικὰς πρωτοβουλίας κορυφῆς (π.χ. διεύρυνση) καὶ μὲ τὴ κατασκευὴ συμπληρωματικῶν κομμάτων (π.χ. σοσιαλδημοκρατὶα Περμαζόγλου ΚΟΔΗΣΟ), καθὼς καὶ μὲ ταυτόχρονη ἐπίθεσιν ἐνάντια κυρίως στὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. καὶ σ' ἄλλα δημοκρατικὰ - προοδευτικὰ κόμματα.
 - δ) Γιὰ νὰ προλάβῃ καὶ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ κίνησιν τῶν λαϊκῶν δυνάμεων μέσα ἀπὸ τὸν ἀνασυγκροτημένον καὶ "ἐκσυγχρονισμένον" κρατικὸ μηχανισμό, μεταθέτοντας τὶς κοινωνικὰς συγκρούσεις σὲ πολιτικὸ, θεσμικὸ καὶ ἰδεολογικὸ ἐπίπεδο.
- Ἡ Κυβέρνησις τῆς Ν.Δ. ἐσάρμοσε μιὰ πολιτικὴν, ποὺ ἀντὶ νὰ ἐκαιοποιήσῃ τὸ ἐπίμονον καὶ ὀριμὸν αἷτημα τοῦ λαοῦ γιὰ ἐκδημοκρατισμὸν:

- ἄφῃσε ἢ τοποθέτησε σὲ θέσεις κλειδιά τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ ἀκροδεξιὰ στοιχεῖα μὲ γνωστὸ χουντικὸ παρελθόν,

- ανέχτηκε ή σκλαμάρχησε μέ δυνάμεις του ναρκωθετοῦν τό δημοκρατικό πολύτευμα καί ὑπονομεύουν τοὺς θεσμούς,
- δέν πήρε κανένα μέτρο γιὰ τήν ἀποσύνδεση τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ ἀπό τῆς ξένες ὑπηρεσίες καί τοὺς μηχανισμούς διάβρωσης.

V. Η ΛΑΪΚΗ ΘΕΛΗΣΗ

9. Καθημερινά γίνεται κατανοητό σέ κάθε ἐργαζόμενο, σέ κάθε πολίτη, πώς ή Δεξιά σ'όλες τῆς ἀποχρώσεις της πολλαπλασιάζει τοὺς κινδύνους καί τὰ προβλήματα τοῦ ἀντιμετωπίζει ή χώρα μας. Καθημερινά ὅλο καί εὐρύτερες λαϊκές μάζες γίνονται ἀσυμφιλίωτου κριτές καί ἀντίπαλοι μέ τή πολιτική τῆς ἐξάρτησης, τοῦ αὐταρχισμοῦ καί τῆς λιτότητας. Οἱ ἐργαζόμενοι, τὰ λαϊκά στρώματα καί ή νεολαία μέσα ἀπό τοὺς ἀγῶνες τους γνωρίζουν ποιοὺ εἶναι οἱ πραγματικοὺ ὑπερασπιστές τῆς δημοκρατικῆς ἐξέλιξης καί τῆς ὑπεράσπισης τῶν δικαιωμάτων καί τῶν ἐλευθεριῶν τους. Μέ τή πάλη τους ἀρνοῦνται τή πολιτική τοῦ παραγκωνισμοῦ καί τῆς μετατροπῆς τους ἀπό πρωταγωνιστές τῆς δημόσιας ζωῆς σέ παθητικούς θεατές καί ἀκόμα ἀπορροῦπτουν τή πολιτική τῆς πόλωσης καί τῆς διίστασης σέ καθοριστικές ἐθνικά στιγμές.

Μέρα μέ τή μέρα οἱ λαϊκές δυνάμεις ἀναπτύσσονται, ἀπελευθερώνονται, σφουρηλατοῦν τήν ἐνότητα τους καί ἀποκροῦν τῆς διίστασης προσπόμενες γιὰ διαχωρισμό σέ δεξιούς καί ἄριστερους, σέ "εὐρωπαϊστές καί ἀντιευρωπαϊστές" κ.λ.π.

Ἀπέναντι στήν ἀτλαντική, αὐταρχική καί ἀντιλαϊκή πολιτική τῆς Ν.Δ., οἱ λαϊκές δυνάμεις ὀρθώνουν καί προωθοῦν σταθερά τή πολιτική καί τοὺς στόχους γιὰ ἐθνική ἀνεξαρτησία, -λαϊκή κυριαρχία καί σοσιαλιστικό μετασχηματισμό.

Αὐτό τό ριζωμα καί τό ὄπλομα τοῦ Κινήματος τῆς ριζικῆς Ἀλλαγῆς δέν γίνεται μόνο μέ γενικές διακηρύξεις, ἀλλά κύρια μέ ἀγῶνες καί διεκδικήσεις στή δουλειά, τή μόρφωση καί τό πολιτισμό. Καί εἶναι ἀναμφισβήτητο πώς οἱ ἡεαρχημένες διεκδικήσεις, ἀγωνιστικοὺ στόχοι καί κλητοποιεήσεις, συμβάλλουν ἀποσασιστικά στή συγκρότηση καί διάρθρωση μαζικῶν κινήματων. Τοῦτα τὰ μαζικά κινήματα (στό χώρο τῶν ἐργατο-υπαλλήλων, τῶν ἀγροτῶν, τῶν ἐπαγγελματιοβιοτεχνῶν, τῶν ἐπιστημόνων καί τῆς νεολαίας κ.ἄ.) μέ τήν ὕπαρξη καί τή ζωντάνια τους εἶναι φορεῖς

λαϊκῶν συσχετισμῶν, τοῦ κατοχυρῶνουν τίς κατακτήσεις καί ἀνατέλλουν τίς ἐπιθέσεις τῆς Δεξιάς ο ὅς πολιτικό καί κοινωνικό-οικονομικό ἐπίπεδο.

Σημαντικό ρόλο θά διαδραματίζουν οἱ Δημοκρατικοὶ Δῆμοι καί Κοινότητες, τὰ Δημοκρατικά σωματεῖα καί συνδικάτα, οἱ Ἀγροτικό σύλλογος καί συνεταιριστικῆς ἐνώσεις, οἱ ἐπαγγελματικοὶ καί ἐπιστημονικοὶ σύλλογος καί οἱ σπουδαστικοὶ σύλλογος καί τὰ ὄργανά τους γιὰ τὴν προώθηση τόσο ἄμεσων καί διαδοχικῶν διεκδικήσεων καί ὠρισμῶν στόχων, ὅσο καί γιὰ τὴν ἐπέκταση τῆς δημοκρατικῆς ὀργάνωσης τῶν ἐργαζόμενων καί τῶν λαϊκῶν στρωμάτων σ' ὅλα τὰ μέτωπα δουλειᾶς καί ζωῆς. Πρὸ συγκεκριμένα:

α) Στὸ ἐργατοῦπαλληλικὸ κίνημα

Ἡ ἐργατικὴ τάξη, οἱ μισθωτοί, οἱ ὑπὸ ἀλλοῦ, γενικὰ ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι στὴ χώρα μας, ἀντιμετωπίζουν τὴ ταξικὴ φύση τῆς πολιτικῆς τῆς Ν.Δ., ποὺ ἐκφράζεται στὴ μονόπλευρη λιτότητα, στὶς ἀπαράδεκτες συνθήκες δουλειᾶς, στὸ ἐντυπωσιακὸ ἀντεργατικὸ νομικὸ πλέγμα (330, 3239 κ.ἄ.). Τελευταῖα κατὰφερε ἡ Ν.Δ. μέσα ἀπὸ τὰ νόθα συνέδρια τῆς ΓΣΕΕ στὴ Καλαμάτα καί τοῦ Ε.Κ.Α. στὴν Ἀθήνα νὰ ἀλώσει τὴν ἡγεσίαν τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος. Κατὰφερε μὲ ἀποκλεισμοὺς σωματείων καί μὲ ἀνοιχτὴ συνεργασία καί σύμπραξη μὲ τὴ χούντα νὰ καθυποτάξει τὴ κεντρικὴ ἔκφραση τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος, μετατρέποντας οὐσιαστικὰ τὴ διοίκηση τῆς ΓΣΕΕ σὲ ὄργανο τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς.

Ὅπως οἱ ἐργαζόμενοι ἀνοῦνται τὴ πολιτικὴ τῆς λιτότητας, παλεύουν γιὰ καλύτερους μισθοὺς καί μεροκάρια μὲ ἀναπροσαρμογὴ στὸ τιμάρυθμο, γιὰ συμμετοχὴ στὴν αὔξηση τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος, γιὰ καλύτερες συνθήκες δουλειᾶς, γιὰ καλύτερη ποιότητα ζωῆς. Παράλληλα μὲ τὰ οικονομικὰ αἰτήματα θέτουν στόχους μαζικῆς πάλης γιὰ ἄλλα τῶν ἀντεργατικῶν θεσμικῶν πλασιῶν καί ἀντισυνδικαλιστικῶν νόμων, καθὼς καί μιὰ κατοχύρωση τοῦ δικαίωματος τῆς ἐνγραφῆς τῶν ἐνεργῶν σωματείων, κλαδικῶν καί ἐργαστασιακῶν στὰ Ἐργατικά Κέντρα καί τὴ ΓΣΕΕ. Μέσα ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες τῶν Ἐργατοῦπαλληλῶν ἐναντίον τῆς ἀντιλαϊκῆς καί ἀντεργατικῆς πολιτικῆς τῆς κυβέρνησης τῆς Ν.Δ., θά διαμορφωθεῖ γιὰ τὸ Συνδικαλιστικὸ

Κίνημα μιά μόνιμη ένταση με συνεχεῖς κορυφώσεις καὶ κυνητοποιήσεις.

Β) Στὸ ἀγροτικό Κίνημα:

Οἱ ἀγρότες ἀντιμετωπίζοντας τὴν ἐντεινόμενη ληστρική ἐκμετάλλευση τῶν μονοπωλίων, ἐμπόρων καὶ μεσαζόντων, καὶ τὴν κυβερνητική ἀδιαφορία συνοδευμένη με τὴν ἀντιαγροτική πολιτική της, βιώνουν καθημερινὰ τὴν ἀναγκαιότητα τῆς ὁργάνωσης.

παράλληλα συνειδητοποιοῦν, πὺς ἡ ένταση "αὐτὴ καθ'αὐτή" τῆς χώρας μας στὴν Ε.Ο.Κ. καὶ ἐπιπρόσθετα οἱ δυσμενεῖς ὁροι εἰσόδου, θὰ ὁψύνουν περισσότερο τὰ οἰκονομικά καὶ κοινωνικά προβλήματα τους. Ἀπὸ τὸ '74 καὶ μετὰ στὸν ἀγροτικό χώρο παρατηρεῖται μιά κινήτικότητα καὶ οἰζοσπαστικοποίηση, τοῦ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα τὴν διάρθρωση καὶ ἐπέκταση τῆς συνδικαλιστικῆς καὶ συνεταιριστικῆς κίνησης. Οἱ Ἀγροτικοὶ Σύλλογοι καὶ οἱ Συνεταιρισμοὶ ἀπόκτησαν συνδικαλιστική καὶ πολιτική ἰσχύ καὶ ἀναγορεύτηκαν σέ ὅργανα διεκδίκησης καὶ κινήτοποίησης.

Στὴ πρώτη εἰσαση τὸ ἀγροτικό κίνημα ἦταν κύρια σέ μεγάλο βαθμὸ αὐθόρμητο καὶ ἀσυντόνιστο. Οἱ Ἀγροτικοὶ Σύλλογοι δέν εἶχαν ἑκδομα ἀπλωθεῖ πανελλαδικὸ καὶ πολλές φορές ἡ δράση τους ἦταν ἀποσπασματική καὶ εὐκαιριακή. Οἱ Συνεταιρισμοὶ βρίσκονταν κάτω ἀπὸ τὸν ἀσφυκτικό ἔλεγχο τοῦ κράτους. Ὅμως ἀπὸ τίς τοπικές καὶ γενικές κινήτοποιήσεις τοῦ '77, γιὰ ἐκανοποιητικές τιμές καὶ τιμές ἀσφάλειας τῶν προϊόντων, εἰσήγαγε ξεκάθαρα τὸ ξεπέραςμα τῶν ἀρχικῶν ὁργανωτικῶν ἀδυναμιῶν καὶ ὁ μαχητικός καὶ μαζικός χαρακτήρας τοῦ ἀγροτικοῦ κινήματος.

Στὴ τωρινὴ περίοδο έννε σαφές πῶς, πὺς τὸ ἀγροτικό κίνημα ἔχει μιά πανελλαδικὴ συγκρότηση, μιά ἀναμουςβήτητα μαζικότητα καὶ μιά πολιτικὴ ὥριμη ἀποσπαστικὴτητα. Οἱ τοπικές κινήτοποιήσεις ('Αγρίνιο, Καρδύτσα, Ἡράκλειο κ.ἄ.) καὶ ἡ Πανελλαδικὴ ἀπεργία ἀποτελοῦν ἀπόδειξη, πὺς οἱ ἀγροτικοὶ ἀγῶνες δέν εἶναι ξεσπάσματα ἐποχικά, ἀλλὰ διαρθρωμένο μαζικό κίνημα με δυναμική καὶ προοπτική. Πρόσφατο παράδειγμα τὰ Γιαννιτσά.

Γιὰ τὴν ἀνάσχεση τοῦ ὀγκοῦμενου ἀγροτικοῦ κινήματος ἡ Ν.Α. ἐχάλαυσε τὸ "Προσχέδιο γιὰ τοὺς Συνεταιρισμοὺς", ποῦ ἔχει γιὰ σκοπὸ τὸν ἔλεγχον, τὴν ὑπονόμευση καὶ τὴν διάλυση τῶν φορέων τοῦ συνεταιριστικοῦ ἀγροτικοῦ κινήματος.

γ) Στὸ νεολαιῦστικο κίνημα:

Ἡ Κυβέρνηση τῆς Ν.Α. ὑπεροκρασμένη πολιτικὰ καὶ ἰδεολογικὰ ἀπὸ τὴ νέα γενιά, προσπαθεῖ νὰ ὀρθώσει θρανιοὺς στὸ δημοκρατικὸ, ἀντιὑπερλαλιστικὸ καὶ ἀριστερὸ προσανατολισμὸ της:

- μέσα ἀπὸ αὐταρχικοὺς νόμους, ὅπως 815 γιὰ τὰ ΑΡΙ, 576 γιὰ τὴν Τεχνικὴ Παιδεία, νέον κανονισμὸ γιὰ "αἰθελικές Κοινότητες κ.λ.π.,

- μέσα ἀπὸ τὴν ἀντιλαϊκὴν τῆς πολιτικὴν, ποῦ δημιουργεῖ τὴν ἀνεργίαν, τὴν ὑπο-απασχόληση, τὸ πλέγμα μισθολογικῶν διακρίσεων καὶ τὴν κρίση πτυχίων κ.λ.,

- καὶ μέσα ἀπὸ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν ἐκπαιδευτικῶν μηχανισμῶν καὶ τῶν πολιτιστικῶν προτύπων, μέ στόχον τὴν ἰδεολογικὴν ἐνσωμάτωσιν καὶ ἀπορρόφησιν τῆς.

Ὁρατοῦ, στὸ νεολαιῦστικόν χῶρον συν ἔρεται νὰ εἶναι χαρακτηριστικὸ στοιχεῖον ἡ πλατεῖα συμμετοχὴ τῶν νέων στοὺς ἀγῶνες, ὅπως καὶ ἡ πλατεῖα διάδοσιν καὶ ἐπιρροήν τῶν προοδευτικῶν ἰδεῶν. Τὰ ἐπὶ μέρους μαζικὰ κινήματα τῆς νεολαίας μέ τὴν ὀργανωμένην τους ἔκφοδον μέσα ἀποδομητικοὺς, σπουδαστικοὺς, πολιτιστικοὺς συλλόγους, ἐργατικὰ σωματεῖα, αἰθελικές κοινότητες, πολιτιστικοὺς συλλόγους, παρ' ὅλες τῖς ἐλλείψεις, τὰ προβλήματα καὶ τὰ λάθη, ἔχουν δώσει μὲ νέα ῥῆσιν καὶ προσπάθειαν νὰ βελτιώσουν τὴν ἰδιαιτέραν φυσιογνωμίαν τοῦ νεολαιῦστικοῦ κινήματος.

δ) Στὸ Κίνημα Ἐπαγγελματοβιοτεχνῶν:

Ὁ κοινωνικὸς χῶρος τῶν μικρομεσαίων στρωμάτων εἶναι διάσπαρτος καὶ μέσα σ' αὐτόν ὑπάρχουν καὶ παλεύουν βιοτέχνες, ἔμποροι, ἐπαγγελματίες, μικροὺς οἰκονομικοὺς κ.λ.π. Τὰ μικρομεσαία στρώματα στίς σημερινὰς συνθῆκας ἐξάρτησιν τῆς χώρας μας καὶ τῆς οἰλομονοπωλιακῆς πολιτικῆς τῆς κυβερνήσεως, ἀντιμετωπίζουν καθημερινὰ τὸ πρόβλημα τῆς ἐπιβίω-

σης καὶ τὸν κίνδυνον τοῦ ἀσυντιστάτου τους. Στὸ μονοπωλιακὸ στάδιο ἀνάπτυξης τοῦ περνούμε ὑπάρχουν συσσωρευμένα τε-
ράστια προβλήματα καὶ ἀνάγκες. Αὐτὰ ὁδηγοῦν τὰ μικρομε-
σαζα στρώματα σὲ μιὰ ἀμειψιβήτηση καὶ ρήξη μὲ τὴ μεγαλοα-
στική τάξη καὶ τοὺς κομματικούς της πορεῖς. Ἡ προσέγγι-
ση καὶ ἡ προσχώρησή τους σὲ μιὰ συνεπῆ, ἀντιϊμπεριαλιστι-
κὴ - ἀντιμονοπωλιακὴ πολιτικὴ εἶναι ἀντικειμενικὴ. Δὲν
οὔτε ὅμως γιὰ τὴ κληρονομίαν τους καὶ τὴ συνειδητο-
ποίησή τους οἱ ἀντικειμενικὲς συνθήκες, ἀλλὰ πρωταρχικὰ
καὶ ἡ σωστὴ ὑποκειμενικὴ - κομματικὴ παρέμβαση τῶν προο-
δευτικῶν πορέων τοῦ Π.Α.Σ.Ο.Κ.

ε) Στὸ Κίνημα τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοίκησης:

Εἶχαν μεγάλη σημασίαν στὶς πρόσφατες ἐκλογές οἱ δημοκρα-
τικὲς νύκες στοὺς Δήμους καὶ στὶς Κοινότητες. Καὶ τοῦ-
το γιὰτὶ οἱ νύκες αὐτές ἦταν καὶ εἶναι ἐνταγμένες στὴ
προοπτικὴ ἐξέλιξης τῆς Τ.Α. σὲ δημοκρατικὸ μοχλὸ λαϊκῆς
συμμετοχῆς καὶ ἄσκησης ἐξουσίας. Οἱ νέες Δημοτικὲς ἀρχεὶ
ἐνωμένοι μὲ τὸ λαὸ τοῦ τόπου τους ἀξιοποιώντας τὴ πύρα
τους συνεχίζουν καὶ ἐντείνουν τὸν ἀγῶνα τους γιὰ τὴν ἀ-
πελευθέρωση τοῦ θεσμοῦ τῆς Τ.Α. ἀπὸ τὰ συγκεντρωτικὰ καὶ
αὐταρχικὰ δεσμὰ τῆς Ν.Δ. καὶ ἀρνοῦνται μετατροπὴ τους σὲ
πειθῆνια ὄργανα τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν.

VI. Ἡ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ Π.Α.Σ.Ο.Κ. - ΕΘΝΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

10. ΕΘΝΙΚΗ ΛΑΪΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ

Ἀποτελεῖ κοινὴ συνείδηση πὺς ὁ τόπος μας βρῖσκεται σὲ μιὰ
ἀπὸ τὶς κρίσιμότερες καμπές τῆς ἱστορικῆς του πορείας.

Ἡ ἀπόλυτη καὶ χρόνια ταύτιση τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης
μὲ τὸ κοινωνικὸ συμφέρον τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης, τοῦ κρέ-
τους καὶ τῶν θεσμῶν μὲ τὸ συμφέρον τῆς Δεξιᾶς, τοῦ ἐθνι-
κοῦ συμφέροντος μὲ τὴν ἱμπεριαλιστικὴ ἐξάρτησης, μᾶς ὁδή-
γησε καὶ μᾶς ὁδηγεῖ σὲ ΑΔΙΕΞΟΔΑ. Σὲ ΑΔΙΕΞΟΔΑ, πού νομοτελευ-
ακὰ ὁδηγοῦν :

- Στὴν ὀλοσχερὴ ἐξάρτηση καὶ στὴν συρρίκνωση τοῦ ἔθνους.
- Στὴν παραπέρα ἐνίσχυση τοῦ αὐταρχισμοῦ καὶ ἀντικειμενι-
κὰ τὴν ἀποσταθεροποίηση τῶν δημοκρατικῶν θεσμῶν.
- Καθὼς καὶ στὴ στυγνὴ ἐκμετάλλευση τῶν ἐργαζόμενων καὶ
τῶν λαϊκῶν στρωμάτων ἀπὸ τὸ νομοπολιτικὸ κεφάλαιο.

Τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέσα από τήν ανάλυση τῆς συγκεκριμένης πραγματικότητας καί τῶν διεθνῶν δεδομένων παλεύει γιά νά μπεῖ τέρμα στό ΑΔΙΕΞΟΔΟ, πού 30 χρόνια τώρα μᾶς ὀδηγεῖ ἡ ΔΕΞΙΑ, χιτίζοντας καί προωθώντας μιά ΑΛΛΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ. Μιά πολιτική πού ἀμφισβητεῖ καί συγκρούεται μέ τήν ἀτλαντική αὐταρχική καί ἀντιλαϊκή πολιτική τῆς Ν.Δ. καί τῆς Δεξιᾶς, γενικότερα, πού συνδέεται ἄρρηχτα μέ τόν μεταπρατικό καί ἐξαρτημένο χαρακτήρα τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης. Ἀπό τή φύση τῆς ἡ Ἑλληνική μεγαλοαστική τάξη, δέν ἔχει τή δυνατότητα νά διασφαλίσει τήν ἐθνική ἀνεξαρτησία, νά καταχτήσῃ τήν ἐθνική ἀπελευθέρωση, καί νά προσπίσῃ τά κυριαρχικά δικαιώματα. Ὑπάρχει τό ἱστορικό προηγούμενο πού ἐπιβεβαιώνει ὅτι σ' αὐτούς τοὺς ἀγῶνες δέν μπορεῖ οὔτε νά ἡγηθεῖ οὔτε νά συμμετάσχει ἡ μεγαλοαστική τάξη, γιά τόν ὕψιστο λόγο πού ἡ τάξη τῶν κοτζαμπάσηδων δέν ἡγήθηκε στό ξεσηκωμό τοῦ 1821, γιά τόν ὕψιστο λόγο πού δέν ἡγήθηκε στή μεγαλειώδη ἀντίσταση ἐνάντια στοὺς Γερμανοῦτολούς καταχρητές.

11. Τούτη ἡ στάση καί ἡ πρακτική τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης, γίνε-
ται κατανοητή γιατί - σέ μιά περιθωριακή χώρα σάν τήν
Ἑλλάδα πού βρῖσκεται κάτω ἀπό ξένη πολιτική, οἰκονομική καί
στρατιωτική ἐξάρτηση - ἡ ἐθνική ἀπελευθέρωση ἀντι-
κειμενικά ἀνούγει καί συμβαδίζει στόν ὕψιστο δρόμο μέ τό
σοσιαλιστικό μετασχηματισμό. Ὁ ἀπελευθερωτικός - ἀντι-
ιμπεριαλιστικός ἀγῶνας, ἀποτελεῖ τή μιά ὁψη τοῦ ὕψιστου τοῦ
ἀγῶνα γιά τήν σοσιαλιστική ἀλλαγή.

Αὐτό σημαίνει πῶς ὑπάρχει μιά ἀπόλυτη ταύτιση στό συμφέ-
ρον τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ καί τοῦ ἔθνους, πού προδιαγρά-
φει μιά ἀγωνιστική πορεία, ἐθνικά, πολιτικά καί ταξικά
προσδιορισμένη. Φορέας τούτης τῆς ἀγωνιστικῆς καί μακρό-
χρονης πορείας, εἶναι ἡ πλατειά συμμαχία ὅλων τῶν
ἐργαζόμενων, ὅλων τῶν ἐκμεταλλευόμενων Ἑλλήνων. Βασικός
καί κύριος μοχλός αὐτῆς τῆς πλατιᾶς συμμαχίας - κυρίως
μετά τήν τελευταία λαϊκή ἐτυμηγορία, εἶναι τό ΠΑ.ΣΟ.Κ.
Μέ τήν καθοδηγητική δράση καί παρέμβαση του δημιουργοῦνται
προϋποθέσεις γιά τή σταθερή πορεία τοῦ λαοῦ μας πρὸς
τήν ἐξουσία. Γιά τήν πολιτική τῆς στέρεης συγκρότησης

καὶ τῆς πλατυᾶς ἀνάπτυξης τῶν λαϊκῶν δυνάμεων, τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἐπιδιώκει καὶ προωθεῖ τὴν ἐκκάθαρη γραμμὴ τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΛΑΙΚΗΣ ΕΝΟΤΗΤΑΣ. Τὸ μέσο γιὰ τὴν ἐπίτευξιν αὐτῆς τῆς ἐνδότητος ἀποτελεῖ ἡ κατοχύρωσις καὶ ἡ ἐμπέδωσις μιᾶς ΑΝΟΙΧΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ. Μὲ τοῦτῃ τῇ γραμμῇ, τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἀπευθύνεται στὺς μεγάλες μάζες τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ τὺς καλεῖ νὰ ξεπεράσουν κληρονομικὰς "κομματικὰς" ἐξαρτήσεις καὶ προκαταλήψεις καὶ νὰ συσπειρωθοῦν στὸ ἀπαλλακτὸ - πατριωτικὸ Κίνημα γιὰ τὴν Ἑθνικὴ Ἀπελευθέρωσις - ἀνεξαρτησία - τὴν ἐδαφικὴ ἀκεραιότητα, τὴν δημοκρατίαν καὶ τὴν σοσιαλιστικὴν ἀλλαγὴν.

Οἱ ἐθνικοὶ δημοκρατικοὶ καὶ κοινωνικοὶ στόχοι αὐτῆς τῆς ἐνδότητος, δὲν χωρᾶνε κατὰ ἀπό τὴν σήματάν της μεγαλοαστικῆς τάξεως καὶ τῆς Ν.Δ. Ἀντιθέτως ἔχουν μιὰ σχέση ριζικῆς πολιτικῆς διαφοροποιήσεως ἀπὸ τὴν πολιτικὴν τῆς Δεξιᾶς καὶ τῆς Ν.Δ. Καὶ τοῦτο γιὰτὶ ἡ μόνη ἀποδεχτὴ καὶ ἐπιδιωκομένη ἐνδότης, γιὰ τὴν Ν.Δ. (ἐθνικὴ ἢ "ἀντιδικτατορικὴ"), εἶναι ἐκείνη ποὺ πραγματοποιεῖται κατὰ ἀπὸ τὴν πολιτικὴν, ἰδεολογικὴν καὶ κοινωνικὴν ἡγεμονίαν τῆς ἄρχουσας τάξεως. Ὅμως, ἔτσι μοιραία κατάληξις καὶ ἐπίπτωσις θὰ ἦταν ἡ καθήλωσις καὶ ἡ παγύδευσις τοῦ λαϊκοῦ κινήματος στὺς ραχυπρόθεσμες καὶ μακροπρόθεσμες ἀνάγκας καὶ ἐπιταγὰς τῆς ἄρχουσας τάξεως.

12. Ἡ γραμμὴ τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιὰ ΕΘΝΙΚΗ - ΛΑΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ καθορίζεται ὡς ἑξῆς :

α. Ἑθνικά : Μὲ τὸν ἀντιὑμπεριαλιστικόν, ἀντιεξαρτησιακόν καὶ ἐθνικοαμυντικόν ἀγῶνα, γιὰ τὴν κατάχτησιν τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας, τὴν διαφύλαξιν τῆς ἐθνικῆς ἀκεραιότητος καὶ τῶν κυριαρχικῶν μας δικαιωμάτων (Οἱ θέσεις μας γιὰ τὸ ΝΑΤΟ, Βάσεις, ΕΟΚ, Κύπρος, Αὔγαζο, τὴν Ἑθνικὴν Ἀμυναν).

β. Πολιτικά : Μὲ τὸν ἀγῶνα γιὰ ἐκδημοκρατισμὸν τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καὶ τῆς δημόσιας ζωῆς, γιὰ δημοκρατικὸν μετασχηματισμὸν τῶν θεσμῶν.

(Λεπτομερεῖς θέσεις καὶ προτάσεις τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ., γιὰ τὴν Δικαιοσύνην, τὸ Στρατό, τὴν Ἀστυνομίαν, τὸ Συνδικαλιστικὸν Κίνημα, τὰ Μέσα Ἐνημέρωσις, τὴν Ἐκπαίδευσιν, Αὐτοδιοίκησιν κ.λ.π.).

Υ. Ταξικά : Μέ τόν άγώνα ένάντια στό ξένο καί ντόπιο μονοπωλιακό κεφάλαιο καί τήν άρνηση της πολιτικής της λιτότητας καί της συμπίεσης τών εισοδημάτων τών έργαζόμενων.

(Λεπτομερεῖς θέσεις τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιά τά ξένα καί ντόπια μονοπώλια, γιά τίς οἰκονομικές διενδικήσεις καί παροχές στους εργάτες, στους μισθωτούς, στους άγρότες στους συνταξιούχους, γιά τήν κοινωνική ασφάλιση κ.λ.π.).

δ. Πολιτιστικά καί ιδεολογικά : Μέ τόν άγώνα γιά πιά στενή προσέγγιση της έγχώριας κουλτούρας, τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ, γιά κριτική τοποθέτηση σ'όλα τά φιλοσοφικά καί πολιτικά ιστορικά ρεύματα καί γιά τό μαζικό πέρασμα τών σοσιαλιστικῶν ιδεῶν κ.λ.π.

13. 'Η άνοιχτή Δημοκρατική Πολιτική Δράση:

- 'Αποτελεῖ τακτική καί πραχτική συσπείρωσης, ένοποίησης καί συμπάραταξης τών μαζών, σέ κάθε έπί μέρους χώρο, πού άντιπαράτίθεται στήν κυβερνητική πολιτική της Ν.Δ.
- 'Εκφράζει μιá βαθιά καταχτημένη δημοκρατική συνείδηση καί ένα άντιεμπειριαλιστικό προσανατολισμό τών λαϊκῶν μαζών.
- 'Εκφράζει τήν διάθεση τοῦ Λαοῦ μας γιά πρωτόβουλη συμμετοχή σέ άγώνες.
- Διαμορφώνει προϋποθέσεις γιά τήν ανάπτυξη πολύμορφων μαζικῶν Κινήματων, πού θά ένώνουν καί δέν θά διασπούν, πού θά συνειδητοποιοῦν (πολιτικά καί ταξικά) καί δέν θά άδρανοποιοῦν τίς μάζες.
- Δημιουργεῖ μιá ένιαία δυναμική, πού άντιπαλεύει άδιάκοπα σέ μιá διενδικητική, ιεραρχημένη πλατφόρμα σ'όλα τά μέτωπα της ζωής τήν πολιτική της Ν.Δ.

14. 'Η Γραμμή της 'Εθνικής - Λαϊκής 'Ενότητας καί ή άνοιχτή δημοκρατική πολιτική δράση - μέ πλαίσιο άγώνα τήν 'Ανεξαρτησία, Δημοκρατία, φωνή, δουλειά, λευτεριά, καθοδηγεῖ, αναπτύσσει καί στεριώνει, πλατιά - ένωτικά - δημοκρατικά, διενδικητικά καί μαζικά Κινήματα στους τόπους κατοικίας, στους χώ-

ρους δουλειάς, μόρφωσης, φυχαγωγίας του κάθε Έλληνα.

Η γραμμή αυτή εντάσσεται στη στρατηγική επιλογή του ΠΑ.ΣΟ.Κ. του δημοκρατικού δρόμου για το σοσιαλισμό. Μια γραμμή που αναγορεύει το ΔΙΑΡΘΡΩΜΕΝΟ ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ σε κύριο μοχλό των πολιτικών και κοινωνικών εξελίξεων. Γι' αυτό, η σημασία του μαζικού κινήματος, αν και κατ' αρχήν βασίζεται πάνω στη διεκδικητική συσπείρωση των διαφόρων ομάδων και στρωμάτων για την επίλυση των άμεσων και καθημερινών προβλημάτων τους, σαν προοπτική και επιδίωξη συνδέεται άρρηχτα με τη δυνατότητα και το ίδιο το περιεχόμενο του σοσιαλιστικού μετασχηματισμού. Το μαζικό κίνημα αποτελεί μια αγωνιστική αφετηρία, όπου καταγράφονται τα καθημερινά προβλήματα και οι "άμεσες διεκδικήσεις", που ταυτόχρονα εντάσσονται σε ένα σωστά ιεραρχημένο πρόγραμμα και σε μια χαράγμενη προοπτική με τελικό στόχο τη ριζική κοινωνική αλλαγή.

15. Μπροστά σ' αυτή την εύελικτη και ένωτική στρατηγική του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η Ν.Δ. έχει εξαπολύσει και θα εντείνει ακόμα πιο μεθοδευμένη και πολυπρόσωπη επίθεση χρησιμοποιώντας και κατασκευάζοντας ιδεολογικούς όρους. Η συγχορδία διάφορων "άνομοιόμορφων" παραγόντων της Δεξιάς (Αβέρωφ, Μπούτος, Στεφανόπουλος, Καθημερινή, Βραδυνή, Ελεύθερος Κόσμος), με την επαναφορά της εθνικοφροσύνης και την καλλιέργεια ΑΝΤΙΠΑΣΟΚΙΚΟΥ κλίματος (είτε αποκάλυπτου, είτε έκλεπτομένου), αποβλέπει :

- 'Απ' τη μια μεριά, στην έσωτερική συσπείρωση των παραγόντων της Δεξιάς.
- Και απ' την άλλη, να περιχαρακώσει, στο χώρο, της επιρροής της μέσα από τον έκφοβισμό, τα λαϊκά στρώματα (κύρια τα μικρομεσαία), ώστε να δυναμώσει την έκλογική και ταξική συμμαχία του μεγάλου κεφαλαίου.

Επισεύοντας το "μαρξισμό", το "μονοκομματισμό", το "χάος", "τόν εμφύλιο πόλεμο", προσπαθούν να δημιουργήσουν καθετη ρήξη και πολιτικές ανασχέσεις μέσα στο Λαό, στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., και τον Πρόεδρο Α. Παπανδρέου.

Αυτού του είδους η ΠΟΛΩΤΙΚΗ ιδεολογική πρόκληση της Δεξιάς άπαιτεί από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. θαρρετή και επιθετική αντιμετώπιση που :

- 'Αποκαλύπτει τήν ξενόφερτη, αντιδημοκρατική καὶ ἀντι-λαϊκή ἰδεολογία τῆς ἄρχουσας τάξης.
- Καὶ ταυτόχρονα προβάλλει καὶ ἐκπλαυκεύει τήν δική μας ἰδεολογική ταυτότητα καὶ τὸ πολιτικὸ μας πρόγραμμα.

16. Τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. μὲ τὸ ρεαλιστικὸ, εὐέλικτο καὶ ἐνωτικὸ χαρακτήρα τῆς ἀνοικτῆς δημοκρατικῆς δράσης ἀποτρέπει τὴ ΣΧΗΜΑΤΙΚΗ ΠΟΛΩΣΗ καὶ τὴν ἄκαιρη ρῆξη τοῦ βραχυπρόθεσμα καὶ μακροπρόθεσμα ἐπιδιώκει ἡ Δεξιὰ. Μιὰ πολιτικὴ ρῆξης ἀπαιτεῖ συγκροτημένους συσχετισμούς, μὲ πολιτικὴ καὶ κοινοτική συνενόηση.

Ἡ ΑΝΕΝΔΟΤΗ καὶ ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΗ στάση τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. δὲν σταματᾷ καὶ δὲν ἐξαντλεῖται στὴν ΕΞΟΙΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ, ὅπου ἀποτελεῖ μιὰ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ καὶ ΣΥΝΕΠΗ γραμμή, γιὰ τὴ συσπείρωση τῆς ἐνότητας καὶ τῆς ἀνάπτυξη τῶν συνολικῶν διεκδικήσεων τῶν κοινωνικῶν δυνάμεων, ὅπως αὐτὲς διαμορφώνονται στὰ ἐπὶ μέρους μαζικὰ Κινήματα. Τὸ πρόβλημα τῆς ριζικῆς λύσης ΔΕΝ ΛΥΝΕΤΑΙ μόνο μὲ τὸ νὰ ἀντιπαρατάξει τὸ ΠΑ.ΣΟ.Κ. τὸ δικό του ἐκλογικὸ ποσοστὸ ἐνάντια στὸ ποσοστὸ τῆς Δεξιᾶς, Οὐσιαστικὰ ὁ δρόμος εἰσέρχεται μέσα ἀπὸ τὴν πολύμορφη δράση καὶ ἀσύγαστη πάλη τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. μὲ τὴν προώθηση, ἐπὶ μέρους ΡΗΘΕΩΝ, ἐνταγμένων σὲ ἓνα ἑσκάθαρο πρόγραμμα ριζικῆς κοινωνικῆς ἀλλαγῆς. Ἐνα πρόγραμμα ποῦ θὰ συγκεντρῶσει καὶ τὴν ΑΝΑΣΥΝΘΕΣΕΙ πολιτικὰ τὴ συντριπτικὴ πλειοψηφία τοῦ λαοῦ, ἀπομονώνοντας τὴς ἀντιδραστικὲς δυνάμεις καὶ συρρικνώνοντας τὴς δυνάμεις τῆς συντήρησης. Τοῦτη ἡ διαδικασίᾳ ἐνότητας καὶ συσπείρωσης τῶν μὴ προνομιοῦχων καὶ ἐκμεταλλευόμενων Ἑλλήνων, μετατρέπει τὴν ὑπάρχουσα κοινωνικὴ δυνατότητα σὲ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΥΝΑΜΗ ποῦ εἶναι ἀπαραύτητη προϋπόθεση γιὰ τὴ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ, καὶ ΕΙΡΗΝΙΚΗ κατάκτηση τῆς ἐξουσίας ἀπὸ τὸ λαὸ καὶ γιὰ τὸ πέρασμα στὸ σοσιαλισμό.

17. Ἡ πολιτικὴ Γραμμὴ τῆς Ἑθνικῆς Λαϊκῆς Ἐνότητας προωθεῖται καὶ ὑλοποιεῖται μὲ τὴν Ὀργανωτικὴ Πολιτικὴ τῆς 5ης Συνόδου τῆς Κ.Ε. τοῦ ΠΑ.ΣΟ.Κ. Εἰς αὐτὸ ἀποτελεῖ αὐτὴ ἡ ἀπόφαση σταθμὸς καὶ ἀφετηρία στὴν πορεία τοῦ Κινήματός μας, ἓνα πραγματικὸ ΚΑΘΟΔΗΓΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ τῆς ὁργάνωσης μὲ τὸ Λαό.

Μέσα από τύς θέσεις καὶ τύς γραμμές πού χαράζει, τὰ μέλη τῆς ὀργάνωσης, τὰ ὄργανα καὶ οἱ ὀργανώσεις μας, πρέπει νά σταθοῦν στὰ σημεῖα ἐκεῖνα πού θά ἀποτελέσουν ἐφόδια γιὰ τόν προγραμματισμό τῆς δράσης τους.

Ἡ ἀπόφαση τῆς Κ.Ε. :

- τοποθετεῖ τήν πολιτικοποίηση τῆς ὀργάνωσης καὶ τό ἄνοιγμα τῆς στύς λαϊκές μάζες πού τὰ συμφέροντά τους τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. ἐκφράζει σάν πρῶτο καὶ καθοριστικό στόχο.
- καθορίζει τὰ βασικά συστατικά στοιχεία τῆς πολιτικῆς καθοδήγησης καὶ προβαίνει σέ συγκεκριμένες προτάσεις πού ὀριοθετοῦν τήν παραγωγή καὶ ἀναπαραγωγή τῶν στελεχῶν καὶ τῆς ἰδεολογίας μας.
- ὀριοθετεῖ καὶ ἱεραρχεῖ τοὺς πολιτικο-οργανωτικούς στόχους τῆς ὀργάνωσης μ' ἓνα συγκεκριμένο τρόπο πού ξεκινώντας ἀπό τήν ὕδια τῇ σημερινῇ τῆς πραγματικότητας σέ ἐπίπεδο πολιτικῆς ὑποδομῆς - μαζικῶν κινήματων πλατείας καὶ καθημερινῆς ἐπαφῆς μέ τό λαό.
- συμπυκνώνει τῇ μέχρι τώρα πολιτική καὶ ὀργανωτική πεύρα τῆς ὀργάνωσης καὶ τήν ἐπενδύει μέ συλλογικό τρόπο σέ ἀρχές πού ἡ πιστή ἐφαρμογή τους θά σημεῖνει ἓνα πραγματικό ποιοτικό αἶμα γιὰ τό ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ὁ Συνδυασμός τοῦ ποιοτικοῦ καὶ ποσοτικοῦ ἀνεβάσματος τοῦ ὀργανωμένου ΠΑ.ΣΟ.Κ. μέ τήν συνεχῶς αὐξανόμενη ἀπῆχσή του στή Λαϊκή βῆση ἀποτελεῖ τήν ἀναγκαῖα καὶ ἱκανή συνθήκη ὥστε τό ΠΑ.ΣΟ.Κ. νά βρεθεῖ μπροστά στύς ἀναμενόμενες πολιτικές ἐξελίξεις, ἐκφράζοντας τό μεγαλύτερο κομμάτι τοῦ Λαοῦ καὶ μέ τύς δυνατότητες πού θά ἀπαιτοῦν οἱ περιστάσεις.